

Davant la petició que s'ha fet a tots els claustrals per part del rector en aquest claustre, el primer sentiment que ens ha sorgit ha estat el de la sorpresa. Molts de nosaltres portem anys aquí i és la primera vegada que se'ns proposa d'actuar de manera conjunta com a comunitat universitària. Per una vegada s'ha trencat la mala dinàmica de deixar d'escoltar decisions preses, per replicar-les més endavant en un assumpte tan cabdal com són els pressupostos de la nostra universitat.

L'objectiu d'aquesta petició és el que tantes vegades hem exigit a aquest rectorat, demanar un augment de finançament públic a la Generalitat de Catalunya. En conseqüència, no podem negar el suport que la UB ens demana en aquesta ocasió. De la mateixa manera que no és d'esperar que donem un suport cec al rector en aquesta causa. Entenem que només té sentit fer-ho si el pressupost reclamat és invertit en el que, en el nostre entendre (i creiem que en el de la resta de la comunitat universitària) més urgentment necessita invertir la universitat si realment vol continuar sent una de "les grans".

A continuació iniciem la llista d'aquells punts en els que creiem que és més urgent una inversió pressupostària, que quedarà completada per aquells punts que proposin/han proposat els nostres companys de 3r cicle.

- Les infraestructures necessàries per tal de poder aplicar amb unes mínimes garanties les imposicions de Bolonya passen per obtenir més places en biblioteques i aules d'estudi, per tal de poder realitzar els treballs que suposadament se'ns han de demanar en les avaluacions conitnuades que fem.
- És necessària una renovació del material d'alguns dels laboratoris de docència de les llicenciatures amb components més pràctiques, ja que moltes vegades el seu mal estat comporta una mala realització de les mateixes.
- Els recursos informàtics també han de millorar. Necesstem un augment tant en quantitat com en qualitat de les aules d'informàtica, ja que el nombre de pràctiques i treballs a realitzar són cada vegada més grans. Ens trobem amb situacions de facultats on estudien milers d'estudiants que només disposen d'un centenar d'ordinadors aproximadament.
- D'altra banda estem plantejant un treball continu sobre les diferents bibliografies relacionades amb les assignatures que s'estiguin treballant. Això implica augmentar el nombre d'exemplars que posseeixen les biblioteques de determinats volums.
- No serà aquesta la primera vegada que surti a la llum que és necessari un augment de professorat per oferir unes mínimes garanties a tota la reforma pedagògica universitària que tantes i tantes vegades se'ns ha venut. Aquest augment de finançament és necessari també per això.

L'objectiu de fons i a llarg termini és arribar a tornar a esdevenir econòmicament independents de la multitud d'empreses que actualment han trobat part del seu negoci en invertir en les universitats a canvi d'obtenir-ne sucosos beneficis. Entre ells hi trobem la publicitat sense fronteres, les portes obertes a diferents facultats per instal·lar-s'hi a gust, un mercat de milers de joves a punt per consumir... Com ja hem esmentat en anteriors claustres, aquest que la UB vol afrontar ara, és un pas decisiu per arribar a aconseguir una mica més d'aquesta anel·lada autonomia universitària. Autonomia que, per cert, de res ens serveix tenir davant les institucions, si la perdem davant les empreses.

AEP-Associació d'Estudiants Progressistes
11 de desembre de 2007

Des de l'AEP-Associació d'Estudiants Progressistes considerem que la situació és

prou crítica i que ha arribat el moment d'utilitzar la força que té aquesta universitat com cal. Seria infravalorar-la si únicament l'utilitzem en una negociació durant una reunió institucional entre el rector de la UB i el Conseller Huguet.

Hem de recordar un dels punts que va avaluar l'EUA de la nostra universitat: la UB ha de fer valer la força que té com a primera universitat del país i plantar-se davant del govern de la Generalitat sense por, quan calgui. Ara cal.

Si hi sumem a aquest fet, el que gran part de la societat (entenent societat com a l'ample sector de la població que amb els seus impostos costea aquesta universitat pública) està completament desinformada sobre la greu crisi econòmica que està vivint la UB, i de la desorientació política que afecta a totes les universitats catalanes avui en dia. Trobem que és més necessària que mai la presència de la universitat als mitjans denunciant aquesta situació. Estem segurs que de saber-ho, molts serien els sectors de la societat que també farien pressió perquè aquesta situació millorés.

És per tot això, que creiem que a banda de les reunions institucionalment oportunes, només aconseguirem els objectius que s'estan plantejant aquí, si anem un pas més enllà i fem sortir dels despatxos els problemes de les universitats catalanes, en particular de la UB. Això ho hem de fer amb tots els mitjans que una institució com aquesta ens permet utilitzar. El més important és, com ja hem dit abans, usar la força que tenim davant la societat.

Moltes vegades hem sentit a dir que no apreciem realment alguna cosa, fins que deixem de tenir-la. Creiem que a la Generalitat li passarà el mateix. Començarà a apreciar el valor de les seves universitats públiques quan s'adoni del que passaria si no existissin. Esperem que d'aquesta manera comenci a tenir-ne cura amb una bona política universitària i de finançament. Creiem que aquesta és la mesura de força que ha d'aplicar la UB. Tot el treball de consens i d'aglutinament de forces que estem fent avui, creiem que no estarà ben aprofitat i no haurà valgut la pena, si no culmina amb una jornada de protesta de tota la comunitat universitària en ple.

La previsió d'una parada de l'activitat habitual de la Universitat de Barcelona durant el semestre que ve, no representa un gran problema dins de les nostres carreres acadèmiques ni investigadores, si ho comparem amb el gran cop d'efecte que pot causar davant de la societat. Creiem que la situació és prou greu com per fer-ho notar de manera sonada. El Govern de la Generalitat no trigarà en interessar-se per les reivindicacions de la UB i la negociació no es farà amb les mateixes condicions amb les que es plantejaria una reunió habitual rector-conseller. En aquesta hipotètica situació, la pressió de la premsa i darrera seu tota la societat serien sobre la taula, jugant del costat de la universitat. Així doncs, instem a aquest rectorat que convoqui aquesta aturada del funcionament ordinari de la universitat per fer arribar a tota la societat en general i a la Generalitat en particular, quines són les peticions que fem des de la primera universitat pública del país.

No ens agradaria gens que aquesta intervenció fos emmagatzemada al calaix d'intervencions com una més. El que estem dient és viable. El que estem demanant és necessari. Podem tenir opinions diferents sobre el funcionament intern i quotidià de la universitat però en aquest punt tots hi estem d'acord: perquè això funcioni ens cal més finançament públic.

Com que pensem que tot això s'ha de dur a terme però entenem que no serà ara quan n'hem de decidir tots els detalls restem completament oberts i disposats a assistir a les reunions que siguin necessàries.

La situació actual és greu, i les mesures que s'adoptin han de ser conseqüents

amb aquesta. Tenim prou força per plantar-nos davant la Generalitat i demanar-los un augment de finançament.

AEP-Associació d'Estudiants Progressistes
11 de desembre de 2007